

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška, soudkyně zpravodajky Mgr. Sylvy Šiškeové a soudce JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **J. Š.**, zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, týkající se žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2020, č. j. 9 A 47/2020 – 29

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobce **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci se vrací soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 24. 6. 2020 kasační stížnost proti v návěti uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze. Stěžovatel neuhradil soudní poplatek za kasační stížnost současně s jejím podáním. Proto Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 30. 6. 2020, č. j. 6 As 177/2020 – 7 vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku, k čemuž mu stanovil lhůtu 15 dnů a poučil jej o následcích nevyhovění této výzvě.

[2] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) „*soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zpláštní zákon*“. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vyplývá, že „*poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti*“. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona platí, že „*nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví*“. Podle § 9 odst. 1 věta poslední zákona o soudních poplatcích se „*k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty nepřiblíží*“.

[3] Usnesení č. j. 6 As 177/2020 – 7 bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 3. 7. 2020. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. „*případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den*“. Lhůta k zaplacení soudního poplatku v délce 15 dnů tedy uplynula v pondělí dne 20. 7. 2020, neboť 15. den lhůty, tedy 18. 7. 2020, byla sobota. Pro účely posouzení úhrady soudního poplatku, který je zasílán na účet soudu, je rozhodný okamžik, kdy je peněžní částka

připsána na účet soudu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 – 49). Dne 21. 7. 2020 byla na účet Nejvyššího správního soudu připsána částka 5 000 Kč (viz č. l. 14 spisu Nejvyššího správního soudu).

[4] Stěžovatel soudní poplatek sice zaplatil, ale až po lhůtě k jeho zaplacení, neboť posledním dnem lhůty pro zaplacení soudního poplatku bylo pondělí dne 20. 7. 2020; platba však byla na účet Nejvyššího správního soudu připsána až v úterý dne 21. 7. 2020.

[5] Protože stěžovatel soudní poplatek nezaplatil ve stanovené lhůtě, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích a § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] Po marném uplynutí lhůty k zaplacení soudního poplatku zaniká účastníku řízení poplatková povinnost. Nejvyšší správní soud proto stěžovateli v souladu s § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích vrátí zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. srpna 2020

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu